

پیامبر رسالت جهانی خود را

اعلام میکند

جعفر سبحانی

پیمان پیامبر باقریش در زمین و حبیبه و فکر رسالت را از ناحیه حبیب (مکه) آورده ساخت، و در پی تو این آرا مشن گروهی از سران عرب به آئین اسلام گرویدند، در این هنگام پدر میر گرامر مسلمانان قرست را منظم شمرده با تمام اعدای آن وقت در مشاء قیابول و در هر انستقصی مسیحی آن روز با هم میکانید را باز نمود، و آئین خود را که آن روز از دگر میکه عبیده ساهه گام فراتر نهاد و پیوست یکن آئین جهانی بد آمده بود و می توانست همه ی را زیر لوای توحید و تعالیم عالی استماعی و اخلاقی خود کرده آورد (بمطالعه جهان آن روز در بعد است).

این نخستین گامی بود که پیامبر پس از ۹۰ سال کشف کتب باقریش لوجج برداشت، و اگر دشمنان داخلی، او را با نبردهای خونین خود مقبول نیبیا نختند، او پیش از این وقت دست دعوت ملل در دست میزد، ولی به چنانه حملات ناجوانمردانه عربان و امپور سخته بود، که بکجه قسمتیم از وقت خود را به امر دفاع از حوزه اسلام صرف نماید.

نامه‌هایی که پیامبر اکرم بنوان دعوت اسلام به امر او مسلمین، در ساهه قبل از کشف کتبهای بر حمتتتتتوی و سیاسی نوشته، از روش دعوت او ساجی است، و اکنون حدود ۳۰۰ نامه از منون نامه‌های پیامبر که بنوان تبلیغ و دعوت با اسلام و ایمانی و پیمان نوشته است، در دست ما می‌رسد و مسلمانان و قاریان خوشان آنها را حفظ کرده اند. همانین نامه‌ها حاکی است که روش اسلام قدر دعوت و تبلیغ، منطقی و برهان بوده نه جنگ و مشتمل، روزی که پیامبر از حیلان تفریش منشن گزیدیم با فرستادن نامه‌ها از امیرمندان و ناعادین خود را بگوئی جهانیان رسانید، منون این نامه‌ها و حقایق و دلایل و اشاراتی که در لای این نامه‌ها نهفته، و سائیم از نبردهای هیولان و مشتمل است که پیامبر در موقع منشن پیمان یا ملل بیگانه از خود نه داده، همه و همه گواهی می‌دهد بر عدل نظریه خاورشناسانی است که جبهه اسلام را با هم می‌تواند نادوانی خود پوشانید و پیرفت اسلام را دانند نیزه و مشتمل می‌باشد، ما می‌توانیم که روزی بتوانیم ترجمه منون تمام این نامه‌ها و حوادثی را که در پیرامون آنها رخ داده و می‌توانش آنها را اجاب کرده، بطور جالبی برشته تحریر برد آوریم.

و از این طریق روش اسلام را در سر آئین خود در نقاط مختلف جهان روشن سازیم.

رسالت پیامبر جهانی بوده

گروهی از یخیزدان به رسالت جهانی او از نظر نردید و شکلینگرد، و در این نردیده، از یک سلسله تمهاتی که برخی از نویسندگان مزدور سر می‌نهند، پیروی می‌نمایند و سر دسته آنها خاورشناسانی مانند ه سر ویلیام موریه است که میگوید: موضوع عمومیت رسالت «مصدق» بعدها بر وجود آمد، و محققان هنگام بحث تا زمان وفات خود فقط بر پیامد با اسلام دعوت می‌کرد، و محققان هرستان جالبی را تمیض نخت.

این نویسنده انگلیسی از شیوه خاص انگلیسی پیروی کرده، و در برابر آیات زیادی که گواهی میدهد که او خود جهان بان دعوت بود، هیچ رسالت خود نمی‌کرد، برده بر روی سقا ق افکنده و می‌گوید: او فقط بر نازا دعوت می‌کرد و ما در اینجا برخی از آیات را که شهادت می‌دهد که رسالت پیامبر اسلام بر اساس دعوت جهانیان استوار بوده، می‌آوریم و شما می‌توانید مشروح این قسمت را در کتابهای عقائد اسلامه بفرمایید، اینکه منو در چند آیه است.

۱. ای مردم (دقت بفرمایید نمی‌گوید ای عربا) من فرستاده خدا سوی همه شماها هستم. بطور خطاب در آیه هفتمه سر دعوت چنانکه می‌فرماید: **قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم جمیعاً (احراف ۱۵۵)**
۲. ای محمد (ص) ما تراری همه مردم بشیر و منذر (بشارت دهنده و بیم دهنده) فرستاده‌ام (۱)

۳. ای کاتبان در اسبکه یاد آوری برای جهانیان قرارداد اعلام (۲)

۴. تو ای محمد ای مبر اشانی را از خشم خداوند بترسانی (۴)
۵. او است که پیامبر خود را با هدایت و هدین پایداری فرستاد، تا پیامبر خود و آئین پایدار

- (۱) وما ارسلناک الا کافه للناس بشیراً و نذیراً (سبا ۲۸)
- (۲) و ما هو الا ذکر للملئین (قلم ۵۲)
- (۳) و من ینبغ غیر الاسلام دنیا فلن یقبل منه (الاعراف ۸۵)
- (۴) لیلذمن کان حیاً (یس ۷۰)

امراورا بر تمام ادیان غالب سازد و اگر جهش گان نخواهند (۱)

اکنون ما از این نویسنده انگلیسی سؤال میکنیم: با این دعوت های جهانی که در این آیات منعکس است، چگونه اوست؟ موضوع صومیت جهانی بعد از پیش آمده است و آیا این آیات و آیه های دیگر و پیغمبر اسلام در سر زمین های دوردست، و متون نامه های آنحضرت که در صفحات تاریخ ضبط است حتی عین برخی از نامه ها که برای دعوت اجانب، نقاط دوردست نوشتند و تا کنون محفوظ مانده در زینت بخش دوره های جهان گردیده است، حاکی از اتمیت دعوت و رسالت جهانی او نیست؟!

نویسنده با کمال وقاحت مینویسد: محمد جز در بستان (حجاز) سای دیگر را نمیشناخت در صورتیکه او در سن ۱۶ سالگی همراه عموی خود بشام رفته و در سن جوانی بازار گاتی خرید و بجه را از مکه تا بشام برده داشت و همراه کاروان تجارت میرفت.

راستی ما هر موقع در تاریخ میخوانیم که یک جوان یونانی (اسکندر مقدونی) بخواست فرما را بر وی جفا شود، و یاسی شنویم که ناپلئون در سر میپرو و بانک امپراتوری جهانی تشکیل دهد، هر گز تعجب و استعجاب با دست نمیدهد ولی هر موقع دسته ای از خاور شناسان شنوند که رهبر بزرگ مسلمانان بفرمان خداوند دوام بر اتور بزرگ جهانی را که قوم وی با ملت خود و امپراتور و بازار گانی داشتند، تأثیر خود دعوت کرد، دست، با تعجب و تشکیک ای بی اساس آرای که امر بحال و منتفع قلمداد میکنند.

پیگت رسالت در نقاط دوردست

پیامبر اسلام ساله دعوت زمامداران و پادشاهان سراسر عالم میداد و کشور ای بر یک نظر حساست روزی بیاران خود چنین فرمود: «ایمان منکی حاضر شوید تا درباره امر خطیری با شما مشورت کنم فردای آرزو، پس از ادای فریضه صبح، پیامبر به بیاران خود چنین فرمود: بندگان خدا را آمیخت کنید، کسی که سرپرست امور مردم شد، در هدایت و راهنمایی آنان نکوشید. خدا بپشترا بر آن حرام کرده است، شما را بپذیرید پیغمبر رسالت را جز نقاط دوردست نشوید، و ندای توحید را بسمع جهان بیان برسانید، ولی هرگز مانند شاهان گذران حضرت عیسی با من مخالفت نکنید از حضرتش سؤال کردند که آنها چگونه با عیسی (ع) برخورد مخالفت وارد شدند فرمود: اولین مانندی که روی را با مودت ساخت که پیغمبر رسالت در نقاط عالم باشد، دسته ای که آه آنها نزدیک بود، فرمان او را بپذیرفتند، ولی کسانیکه راه آنها دور بود، از پذیرفتن فرمان وی سرپیچی کردند، پس شش نفر از ورزیده ترین افراد ارضی نامه هایی که رسالت جهانی آنحضرت در آنها منعکس بود به نقاط مختلف روانه کرد و سفیران هدایت در پانزده رجب از سرزمین های ایران و روم، حبشه، مصر و یمن و بحرین و حیره (اردن) شدند، و شروع جبران برخی (پیغمبر در صفحه ۷۱)

(۱) هو الذی ارسل رسوله بالهدی و دین الحق لظهوره علی الدین کله لو کره المشرکون (نوبه ۲۳)

(بقیه از صفحه ۱۶)

از نامه‌ها در آینده خواهد خواند (۱)

موقعی که نامه‌های رسول خدا بوسیله تو رسیده‌گان مخصوص آنحضرت تنظیم گردید افرادی که از وضع دربارهای آنروز اطلاع داشتند به پیامبر عرض کردند که باید زهر نامه‌ها را مهربانانه بفرماید، زیرا زمامداران جهان نامه‌ها را (امضاء آنروز بوسیله مهربان بود) نمی خوانند، از این نظر بدستور خود پیامبر انگشتی از زهر بر آید و توبه گردید و جمله «محمد رسول الله» در دست در آن حل شده بود و طرز حکاکی آن از اقرار بود که لفظ «الله» در بالا و «رسول» در وسط و «محمد» در زهر قرار گرفته بود، و این ترتیب و وقت برای حفظ از جمل و تزویر بود و خواننده باید امضاء از این شروع کرده و تا به لفظ الله برسد (محمد رسول الله) حتی با این اکتفا نکرد، و پاکت نامه را بوسیله سوم خاصی (بجای لایه امروز) چسباید و روزی آن مهر زد (۲)

اوضاع جهان در روز ابلاغ رسالت جهانی

قدرت جهان در آنروز در قفسه دوامپراتوری بزرگ جهان بود، و رقابت و جنگ میان این دو قلب سابقه مندی داشت، نبرد مستقیم میان ایران و روم از دوره هخامنشیان آغاز گردیده و از عهد ساسانیان ادامه داشت، خاور زمین در میان امپراتوری ایران بود، و سرزمین عراق و بین و بخشی از آسیای صغیر از اقامت و مستعمرات دولت ساسانیان ایران بشمار میرفت، دولت روم در آنروز به دو دولت شرقی و غربی تقسیم شده بود، زیر ادرسال ۳۹۵ میلادی (تئودوز کبیر) امپراتور روم کشور خود را میان دو سرش تقسیم کرد و دو کشور نام روم شرقی و غربی بوجود آورد، و روم غربی در سال ۴۷۶ به دست و جتیان ویرانهای شمال اروپا منقرض گردید، ولی روم شرقی که سرکر آن «قسطنطنیه» بود و شام و مصر را نیز در اختیار داشت در زمان ظهور اسلام در سیاست جهان راه دست داشت، تا اینکه در سال ۶۳۴ که قسطنطنیه به دست سلطان محمد دوم (فاتح) گشوده شد، آفتاب روم شرقی غروب کرد، و بکلی منقرض گردید و سرزمین عربستان میان این دو قلب محصور بود، ولی از آنجا که ایالتی کاساسیر نداشت، و مردم آن چادر نشین و منفرد بودند، هر دو امپراتور رغبت به تسخیر آن از خود نشان نمیدادند، و نخوت و بیادگیری و جنگهای آنها مانع از آن بود که با انقلاب و تحولات اساسی که در این کشور رخ میداد آگاه شوند و هرگز تصور نمیکردند که مملکت دور از سدن بر اثر قدرت ایمان به سازمان امپراتوری آنها خاتمه خواهد داد، و نقاط تاریکی که در سایه‌های بیادگیری آنها فرو رفته با فجر روشن اسلام مشور خواهد شد اگر از سوره این مشعل فروزان آگاهی پیامی کرد در ده همان آغاز اشتغال، آنرا خاموش مینماختند.

(۱) این مقام ج ۳ ص ۶۰۶ سیره ج ۳ ص ۲۷۱ (۲) سیره ج ۳ ص ۲۷۱